

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Трестового фонду з прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Переклад не є обов'язковим для Суду. Для додаткової інформації дивіться повний текст копірайту наприкінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційне повідомлення з юриспруденції Суду № 111

Серпень-вересень 2008 р.

Emine Araz проти Туреччини - 9907/02

Рішення від 23.9.2008 [Секція II]

Стаття 6

Цивільний процес

Стаття 6-1

Цивільні права і і обов'язки

Цивільний характер права здобути університетську освіту: *порушення*

Факти: Турецька Конституція гарантує право на освіту і навчання, зміст яких визначається і регулюється законом. Заява заявниці про прийом на факультет теології була відхилена, оскільки вона не надала своєї фотографії з відкритим обличчям, як вимагали чинні на той час правила Управління вищої освіти. Скарги, які вона подавала проти цього рішення, були залишені адміністративними судами без задоволення, і остаточно Вищим адміністративним судом. Її скарга перед Європейським Судом стосувалась стверджуваної несправедливості процедури у Вищому адміністративному суді, зокрема тому, що прокурор надав висновок із рекомендацією про залишення її апеляції без задоволення.

Право – Прийнятність: Оспорюючи цивільний характер прав і обов'язків, пов'язаних зі спором, котрий розглядався адміністративними судами, Уряд повідомив, що стаття 6 § 1 не застосовується. Суд зазначив, з огляду на турецьку Конституцію, що заявниця мала підстави стверджувати, що турецьке законодавство визнавало її право вступити на факультет теології, якби вона виконала необхідні правові вимоги. Проте, її заява була відхилена не тому, що вона не виконала одну з цих вимог, а тому, що вона не дотрималась формальності, котра вимагається постановою, ухваленою Управлінням вищої освіти. З точки зору Суду, навіть припускаючи, що повноваження регулювати вступ до навчального закладу підпадає під дію публічного права, цього не

достатньо, аби виключити таке право з категорії цивільних прав у розумінні статті 6 § 1. За словами заявниці, питання у даному випадку полягало не у її стосунках з наділеними певними повноваженнями державними органами як такими, а у її житті як звичайного користувача державної служби. Відповідно, вона оскаржувала чинний підзаконний акт, який вважала таким, що перешкоджає її праву на відвідування вищого навчального закладу. У останній юриспруденції Суд завжди перевіряв відповідність процедури, яка стосується регулювання вищої освіти, до вимог статті 6 § 1. Таким чином, з огляду на важливість права заявниці на вищу освіту, Суд не сумнівається, що обмеження, запроваджене згаданим підзаконним актом, торкалось особистих прав заявниці і, отже, мало цивільний характер. Відповідно стаття 6 § 1 застосовувалась.

Щодо суті: Суд вже встановив порушення статті 6 § 1 у подібній справі щодо порушення права на змагальний судовий розгляд у Вищому адміністративному суді, зважаючи на характер зауважень головного прокурора і на те, що заявниця не могла письмово відповісти на них. Уряд не надав жодного переконливого аргументу, який міг би призвести до інакшого рішення у даній справі.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 41 – Встановлення порушення становить достатньо справедливую сатисфакцію за моральну шкоду.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини
Це резюме, підготовлене Секретаріатом, не є обов'язковим для Суду.

Посилання на [Інформаційні повідомлення з юриспруденції](#)

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад підготовлено на замовлення і за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду і Суд також не несе відповідальності за його якість. Переклад можна завантажити з електронної бази рішень (HUDOC) Європейського Суду з прав людини (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-якої іншої бази, в якій його розміщено з дозволу Суду. Копіювання тексту перекладу допускається в некомерційних цілях за умови наведення повної назви справи, разом із вищенаведеним повідомленням про авторські права та посиланням на Цільовий фонд «Права людини». З питань, пов'язаних з наміром використати ту чи іншу частину цього перекладу в комерційних цілях, прохання звертатися за адресою publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is

intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.